

του, τόσον εύχρηστος, διασκεδαστικός, πρόθυμος. Χειμών, κρύο, πολιτικά εις έξαψιν, ζύθος, έξοχή, κατ' εύθειαν εις του Λάμπρου.

Εφάγαμεν και ημεεις ένα γαλακτοπούρεκον, χάρις εις αγαθὴν τινα και επαινετὴν πράξιν του Υπουργου των Εσωτερικων, χάρις εις τὴν δικαίαν προαγωγὴν του καλου και παχυτάτου φίλου μας Γεωργίου Σ. Μαυρογένους, προβιδασθέντος εις τηλεγραφητὴν 6' τάξεως. Ο Υπουργός θα συνεπλήρου κατὰ πάντα τὴν καλὴν του πράξιν, ἀν δὲν ἀπέστελλεν αὐτὸν εις Λάρισσαν, όπου τὸν μετέθεσε, και δὲν ἐστέρει ἡμᾶς μὲν αγαθοῦ φίλου, τὸ τηλεγραφεῖον δὲ Ἀθηθῶν νοήμονος και ἱκανοῦ υπαλλήλου.

ΡΟΚΟΣ ΧΟΙΔΑΣ.

Ἰδοὺ ἡ παραίτησις ἣν ὁ παρ' Εφέταις ἀντισταγγελεύς, ὁ δημοφιλὴς **Ρόκος**, κατέβαλε πρὸς τὸν κ. Υπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὅπως μείνῃ ἐλεύθερος ὡς αγωνιστὴ **ροζοπαστικῶς** εις τὰς ἐπικειμένας **κρισίμους** ἐκλογάς:

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κ. Υπουργόν,

Όταν, Κύριε Υπουργέ, ὁ τσοάκις ἀνευ αἰδοῦς και δίκης περιῦδρισε και ἐτι παρὰ τὸν νόμον και θρασέως περιῦδριζόμενος κυρίαρχος Λαὸς καλῆται πρὸς ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων ἐλευθέρων, ζηλοτύπων τῆς ἀνεξαρτησίας και τῶν δικαιοματιῶν των, ἐχόντων μίαν πεφωτισμένην γνώμην και τὸ θάρρος του τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίξιν, πιστεύω ἀκράδαντως ὅτι πιστεύετε μετ' ἐμοῦ, ὅτι ἐγὼ, ἀγνός, ἄδολος, εἰλικρινὴς δημοκρατικὸς, ἔχω τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραιτηθῶ τῆς θέσεως του παρὰ τοῖς ἐν Ἀθῆναις Εφέταις Ἀντισταγγελέως και νὰ συναγωνισθῶ μετὰ τοῦ λαοῦ τὸν ἔθνικόν ἀγῶνα ὑπὲρ Μιᾶς, Ἐλευθέρας, Μεγάλης Δημοκρατικῆς Ἑλλάδος, και ἐν τῇ ἀκραδάντῳ ταύτῃ πεποιθήσει νὰ προσδοκῶ ταχεῖαν τὴν ἀποδοχὴν τῆς παραίτησέως μου.

Ἀθῆναι τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1881.

Ο πολίτης.
Ρόκος Χοιδᾶς.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ.

Λάρισα τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1881.

...Ἄλλ' ὅ,τι νῦν ταραττεῖ τὰς νέας ἀποκτηθείσας χώρας, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς φαινομένης ἀγανακτήσεως τῶν ἀνθρώπων, εἶναι αἱ διασταυρουμέναι φῆμαι περὶ ἀγορῶν Τσιφλικίων, πρὸς ἃς οἱ ἀχάριστοι ἐλευθερωθέντες, δὲν ἀφίνουσι ποσῶς ξένον τὸ ὄνομα του πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι τι, ὡς λέγουσιν, ἀνάλογον τῆς ἀγορᾶς τῆς διαβολῆς του Καστανιώτισσας, διὰ μεσίτου και μεριδιούχου εὐνοουμένου και τῆς ἀκρας ἐμπιστοσύνης, και ἀπαραλλάκτως, λέγεται, ὅτι τὸ πρᾶγμα λαμβάνει χώραν ὡς και ἐκεῖ. Ο Ἀγαθολλῆς, ὁ τροφοδότης σύμπαντος του ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὁ, ὡς γνωστὸν, μέχρις ἀφοσιώσεως ἀγαπῶν και ἀγαπώμενος παρὰ του γλυκυτάτου, ἔκαμε μέχρι τοῦδε τρεῖς ἀγοράς: τὴν του Τσιφλικίου Οὐζούμ-Καραλέρι ἀντὶ 7,000 ληρῶν, τὴν του Τσιφλικίου Παζαράκι ἀντὶ 8,000 ληρῶν, και τὴν του Πασσαλί ἀντὶ 3,000 ληρῶν. Αἱ ἀγοραὶ εἶναι γεγονός,

ἵδὲ ἐστάλη και ἐπιστάτης ἤδη, ὁ γνωστὸς ἐνταῦθα Φαρμακίδης, ἄλλ' ἐπίσης ὡς γεγονός, αἱ μυσαραὶ γλώσσαι παριστοῦν και τὸν συνεταρισμόν του πρωθυπουργοῦ.

Τοσαύτη εἶναι ἡ καταλαλιὰ ὡς ἐκ τῆς ἀγανακτήσεως τῶν ἀθλίων αὐτῶν και ἀχαρίστων ἐλευθερωθέντων, ὥστε δὲν φεῖδονται και προσώπων ὑψηλοτέρων, ὅπερ ποσῶς δὲν πιστεύω. Εἰσβῆσαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν κακεντρεχείας αὐτοὶ οἱ ἀθλοὶ ἐλευθερωθέντες, ὥστε σχολιάζουσι και αὐτὴν τὴν διαταγὴν του Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ του νὰ δοθῶσι μυριάδες δραχμῶν πρὸς τὸν Ἀγαθοκλῆν, ἐκ τῶν 200,000 φράγκων εἰς χρυσὸν τῶν εἰς αὐτὸν ἀπ' εύθείας σταλέντων ἐν Λαμῖα, ὡς σὰς ἔγραφον ἄλλοτε, και τὴν σχολιάζουσι ποιητικολογῶν, ἐνῶ ἡ διαταγὴ εἶναι ἀπλουστάτη και ὥρειλον νὰ ἐννοήσῃσι ὅτι ἀποδίδει καθαρώς τὸ συμφέρον του δημοσίου.

Ἄλλ' ὅ,τι ἐκπλήττει και ταραττεῖ τὰς φρένας τῶν ἐδῶ εἶναι ἡ ἐπιδωκομένη ἀγορὰ ὀλοκλήρου τῆς Ἐπαρχίας Βελεστινίου ἀντὶ 500,000 !! παρὰ του ἰδιοῦ Ἀγαθοκλῆ !! Ἐνταῦθα κάμνει στάσιν ὁ νοὺς μου, ἡ ἀδυνατῶ νὰ προχωρήσω ! διὸ μεταβαίνω εὐχαρίστως εἰς ἕτερον θέμα.

Σοὺ ἔγραφον περὶ του δικαιώματος του ἐκλέγειν και ἐκλέγεσθαι τῶν Ὀθωμανῶν και ἀνευ του νενομισμένου ὁρκου του πολίτου Ἕλληνος κατὰ τὴν ῥητὴν ὑπόσχεσιν. Τὰ πράγματα ἐντελῶς μετεβλήθησαν σήμερον και χωρὶς νὰ δύναμαι ἐπὶ του παρόντος νὰ σοὶ εἶπω τίς τρόπον, βεβαιον εἶναι ὁ Σεχουλισλάμης ἀπήντησεν χθὲς τοὺς ἐδῶ Μπέηδες ὅτι δύνανται χωρὶς νὰ προσκρούσῃν εἰς τὴν πίστιν, νὰ δώσῃσι τὸν ὄρκον του πολίτου Ἕλληνος, ἡ νὰ λάβῃσι συνεπῶς, ἀν θέλωσι, μέρος εἰς τὰ τῆς πολιτείας τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτ' αὐτὸ διαβεβαίωσιν και ὁ Μουφτῆς, εἰς τρόπον ὥστε ὡς ὡς λέγεται, οἱ Τούρκοι θὰ ἐκτεθῶσι και διὰ τὴν θέσιν του Βουλαιτοῦ παρακινούμενοι.

Ἄλλ' εἶναι τοσαύτη ἡ ταπεινότης και ἡ κολακεία τῆς Ἐξουσίας, ἐννοῶ του Β. Ἐπιτρόπου ὅπως λάβῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν συνδρομὴν τούτων, ὥστε ἡ κολακεία ἐφθασε τὰ ὅρια αὐτοῦ του γελοίου. Διὰ νὰ ἐννοήσῃς τοῦτο σοὶ φανερόν γεγονός, ἀξίον ἀληθῶς νὰ γραφῇ εἰς τὰς ἱστορίας του «Μὴ Χάνεσαι» ἀλλὰ τὸ ὅποσον αἰσχίστην αἰσθησὶν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς πολίτας και τὸν στρατὸν, διότι οὗτος θὰ τὸ ἐκτελέσῃ. Οἱ Τούρκοι εἶχον Μπαϊράμ, διὸ τὸ φρουραρχεῖον συνεπέειρα παραστάσεων του Β. Ἐπιτρόπου ἐξέδοτο τὴν ἀκόλουθον διαταγὴν.

Ἀρχομένου αὐριοῦ του Μπαϊρεμίου τῶν Ὀθωμανῶν, θέλετε διατάξει τ' ἀκόλουθα.

1ον. Σήμερον τὴν 3ην και ἡμίσειαν ὥραν μ. μ. θέλουν ῥιφθῇ ὁ κανονοβολισμοὶ διὰ τῶν πεδινῶν τηλεβόλων του 4ου πυροβολικοῦ, δι' ἀσφαίρων βολῶν, κτλ.

2ον. Τὴν πέμπτην πρωτὶ θέλει ῥιφθῇ εἰς κανονοβολισμὸς ἀκριδῶς τὴν ὥραν καθ' ἣν θέλει ἀνυψωθῇ ἡ ὀθωμανικὴ σημαία εἰς τὴν Μπαϊρακλῇ Τζαμί, τρεῖς δὲ κατὰ τὴν κατάβασιν αὐτῆς τὴν αὐτὴν ἡμέραν κατὰ δὲ τὰς ὥρας καθ' ἃς ὁ Χόντζας θὰ προσκαλεῖ ἐκ του Τεμένους τοὺς Ὀθωμανοὺς εἰς προσευχὴν θέλουσι ῥίπτεσθαι ἀνὰ τρεῖς κανονοβολισμοί.

3ον. Τὴν Παρασκευὴν, Σάββατον και Κυριακὴν πρωτὰς πρὸ τῆς Ἀνατολῆς του Ἠλίου θέλουν ῥίπτεσθαι ἀνὰ τρεῖς κανονοβολισμοὶ ὅποταν ὁ Χόντζας θέλει ἐπίσης προσκαλεῖ τοὺς Ὀθωμανοὺς εἰς προσευχὴν, καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῶν ἀνωτέρω ἡμερῶν θέλουν ῥίπτεσθαι κανονοβολισμοὶ ὡς τὴν ἡμέραν τῆς Πέμπτης.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα αἰσχος και τὰ τέκνα τῆς !